

[Socialministeren]

Den enkelte beboer på Christiania har samme ret som andre borgere til at modtage hjælp efter den sociale lovgivning. Støtte efter bistandsloven, herunder tilbud om hjælp til behandling af stofmisbrug, gives af Københavns kommune i overensstemmelse med lovens regler herom.

Socialministeriet er opmærksomt på, at behandlingen af stofmisbrugere er et særligt tyngende problem for en storby, og ministeriet følger derfor til stadighed kommunens arbejde på dette område. Ministeriet har derimod ikke mulighed for at yde særlig støtte til en befolkningsgruppe i et lokalområde.

Til *justitsministeren* (10/10 78) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der straks bliver iværksat en undersøgelse ved narkopolitiet i fristaden Christiania, således at det kan konstateres, som det er fremført af Vibeke og Per Løvetand og bekræftet af socialrådgiver Tine Bryld, om der forefindes heroin og kokain på området?«

(Spm. nr. 57).

Begrundelse.

Det må ikke over for offentligheden udbasuneres, at fristaden Christiania er ved at forsumpe på grund af hårde stoffer, uden at den ansvarlige minister griber ind. Vi må til hver en tid fordømme heroin og kokain som værende skadelige. Derfor må der efter spørgerens opfattelse omgående iværksættes en undersøgelse af de i dagspressen fremførte påstande.

Besvarelse (17/10 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Politidirektøren i København har oplyst, at der allerede inden fremkomsten af de nævnte presseforlydender på politiets initiativ er iværksat en undersøgelse af omfanget m. v. af narkotikakriminaliteten på Christiania.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til politidirektørens oplysninger.

Til *indenrigsministeren* (10/10 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren vente med at opkræve bøder hos de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der har ansvaret for, at deres kommune nægter at udlevere borgernes CPR-numre til Danmarks Statistik, indtil sagen er blevet afgjort af domstolene?«

(Spm. nr. 58).

Begrundelse.

Der er rejst tvivl om, hvorvidt CPR-numre skal udleveres, og da de pågældende 6 kommuner agter at indbringe sagen for domstolene, forekommer det rimeligt, om indenrigsministeren vil vente med at pålægge de pågældende kommunalbestyrelsesmedlemmer tvangsbøder, indtil retten har talt.

Besvarelse (17/10 78):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg kan i det hele henvise til mit mundtlige svar den 11. oktober 1978 på det af folketingsmedlem Hagen Hagensen stillede spørgsmål nr. 45 om samme sag.

Til *minister Lise Østergaard* (10/10 78) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes det har været muligt for Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene at tilbagesælge aktieposter i de 2 Kenya-selskaber til direktør Jan Bonde Nielsen til kurs 100, når aktierne ikke har været børsnoterede og efter pressens oplysninger var værdiløse?«

(Spm. nr. 66).

Begrundelse.

Spørgsmålet stilles i fortsættelse af spørgsmål nr. 1023 af 20. juli 1978 og ministerens svar herpå. Forhandlingerne om fondens salg af aktieposter i de 2 Kenya-selskaber blev indledt med direktør Jan Bonde Nielsen og afdøde Bruce McKenzie i begyndelsen af 1976 på basis af fondens sædvanlige principper for fastsættelse af prisen for fondens aktieposter, når disse sælges, dvs. til den pris, til hvilken aktierne kan forventes solgt til en seriøs køber under hensyntagen til den reelle værdi af det pågældende selskab. Under de fortsatte forhandlinger om aktiesalg har grundlaget været den samme pris.